Cuneiforme os.

Cæterùm quibus futuris[a] cuneiforme os circumſcribatur, ſuperius abundè diximus. Hoc, ſi quod aliud, inſigniter uarium eſt: unde etiam non iniuria à multiplici forma Veteres id πολύμορφον nuncupauere. Ad latera enim, & in temporum cauis, tenue & perquàm ſolidum eſt. in medio autem, capitiſq; baſi omnium caluariæ oſsium longè craſſiſsimum uidetur, & intus plerunque uacuum,[b] in qua uacuitatis ſede tunc oſtendit duo grandia antra, tenui quopiam oſſeo ſepto interſtincta, in cuius inferiori etiam ſede paruum conſpicitur antrum. Hæc undique oſſis ſquama obducuntur, aut (ut ſic dicam) omni circumferentia oſſe ſepiuntur, nuſquam peruia, præterquam in narium amplitudinem. Duo enim præcipua antra ſingulis ſoraminibus illuc pertinent, inter ſpirandum aërem ex narium amplitudine aſſumentia, quem ſimul cum molli quadam medulla complectũtur. Atque hæc cuneiformis oſſis antra intus latitantia, effracto oſſe eo uelim expendi diligentius, quo mirabiliori artificio conficta ſunt, & quo magis à diſſectionum peritis ignorantur. dein etiam ideo accuratius ueniũt obſeruanda, quòd Galenus perperam hoc os cribri aut ſpongiæ modo perforatum, & cerebri pituitã tranſmittere ſcriptum reliquit. Nequaquam enim eiuſmodi foraminulis peruium eſt, at continuum & ſolidum undiq; in ſuperficie cõſpicitur. & ſi quando eiuſmodi antris non donatur, nihil prorſus à ſubſtantia & conformatione tali, aut calcis, aut alterius cuiuſpiam oſſis differt, quod exterius continua incruſtatum obuolutumq; eſt ſquama, & intus tantũ paruis cauernulis, tenuiſsimi pumicis modo, oppletur. Cuneiforme os ubi ita craſſum eſt, & internam caluariæ ſedem reſpicit,[c] ſinu quodam donatur, cui Natura[d] glandulam impoſuit, defluxum pituitæ excipientem. Ab hoc enim ſinu deinde utrinq; leues meatus deducũtur, pituitã deferẽtes. Impoſsibile enim eſſet, etiam ſi id os ſpongiæ modo in ſuperficie perforatum donaremus, illis foraminibus pituitam ferri. At ſatius erit meatus aut ſinus pituitæ gratia cælatos, unà cum capitis oſſium foraminibus duodecimo Capite perſequi, & de pituitæ expurgatione in ſeptimo libro, qui cerebro dedicabitur, diſſerere: potiſsimũ quum hîc nuda oſsium tradenda ſit cognitio. Quinetiã *Processus alis ſimiles.* processus cuneiformis oſſis, quos in interna caluariæ ſede ad dicti ſinus latera oſtẽdit, tunc demum melius intelligentur, ubi illum ſinum oſſisq; foramina pertractabimus. Verùm præter illos processus, cuneiforme os in externa ſede ad caluariæ baſim[e] alios quatuor exigit, utrinq; binos, & ueſpertilionum alarum modo prominentes, unde etiam πτερυγοειδεῖς nuncupãtur. In duarum alarũ medio ſinus cauitasq; conſpicitur, à qua[f] ualidus enaſcitur muſculus, qui in ore deliteſcens, maxillam inferiorem ſurſum trahit. Atque huius muſculi exortus gratia hi proceſſus extuberant, cùm ut is aptum ex illis duceret principium, tum etiam ut principium ab illis turò cuſtodiretur. *Octauum capitis os.* [g]Octauum capitis os in frontis oſſis baſi contentum, futura illa circumſcribitur, quæ id à frontis oſſe & cuneiformi terminat. & [h] illa etiam quam in humiliori narium ſepti ſede ductã hoc os à maxillæ ſuperioris oſſibus dirimere antea diximus. Præſens os præter narium ſeptum ab ipſo eductum,[i] olfactus organorum ſedes conſtituit, & multis foraminulis odorum gratia peruium eſt: at tenue interim ſubſtantiaq; ſolidum ſe ſpectantibus offert. Dein in caluariæ amplitudinem oblongum educit[k] proceſſum, ſepti ritu ſedes interdiuidentem, quibus olfactus organa reponuntur. Quinetiam proceſſui illi duræ cerebri membranæ pars pertinaciſsimè connaſcitur, quæ dextrã cerebri partem à ſiniſtra interdiuidit. Adhuc itaque modum capitis oſſa ſe habent, ſedem qua cerebrum continetur efformantia. quibus aliquis fortè ex Galeni libro de Oſsibus aliud os putauerit adijciendum, quod in cerebro repoſitum arbitrabitur. Galenus enim ad eius libri finem, inter oſſa medicinæ Candidatis non deſcripta, aliquod etiam in cerebro obuium, enumeraſſe uidetur. quod fortaſſis eſt occipitis oſſis proceſſus in canibus admodum conſpicuus, & nihil minus quàm in homine apparens. *Os quo canis caluariæ interna ſuperficies abundat.* Canibus nanque inter cerebellum ac cerebrum, latum, ſed tenue os interuenit,[m] ubi duntaxat in hominibus duram cerebri membranam obſeruamus. Quum itaque eius oſſis apud Galenum alia nulla fiat mentio, diuinandum eſt, num ille canis proceſſus ab ipſo intelligatur: an uerò ante ipſum aliquis (ut Marinum feciſſe opinor) illius meminerit, & Galenus poſtmodũ in bobus ſuis, quorũ cerebra potiſsimùm aggrediebatur, id nunquam obſeruauerit: ac proinde ita ſolum perfunctoriè, ne quicquam ſaltem, cuius alij diſſectionum periti quouis pacto meminiſſent, ab ipſo in Anatomes tractatione omiſſum uideretur, oſſis illius mentionem facere uoluerit: id quod & de ſummo humero, ſeu ſuperiori ſcapulæ proceſſu accidiſſe (quum ſcilicet tertium quoddam os, nonnullorum Hippocratis uerborum occaſione, præter clauicula & ſummum humerum[n] in illorum oſsium connexu obſeruari tradidit) in ſequentibus liquidò demonſtrabitur.

[a] 3, 4, 5 fig. O, P. & priuatim 8 fi.
[b] 8 fi. C, D, E, F, G.
[c] 6 fi. M.
[d] fi. 16 lib. 7 A.
[e] 4, 5 fi. P, P, & deinde numeri 2, 3, 4, 5.
[f] 6 musculorum tabula.
[g] 8 fig. A, B, A in 6 fi. secundum α Λ Υ.
[h] 1 fi. ca. 9. g.
[i] 12 fi. lib. 7 C, D, E.
[k] 6 figur. ν.
[l] 12 fi. lib. 7. H.
[m] 7 fig. li. 7. O, O.
[n] In integris fi. Q ad λ.

DE OSSE IVGALI, ET OSSIBVS QVÆ rupi præruptæ aſsimilantur. Caput VII.

Huic Capiti nulla præfigitur figura, quòd iugale os in præcedẽtis Capitis tertia et quinta figuris V & X notatum fuerit. quemadmodum & ipsius futura in tertia quidem Z, in quinta autem Y indicabatur. Oſſa uerò quæ rupi præruptæ aſsimilantur, ſeu quæ lapideæ uocamus, etiam quinta præcedentis Capitis figura oſtenduntur, tota nimirum ſede, qua C, C, M, M, M, m, m, m, m, k & huiuſmodi in caluariæ baſi illic repoſiti characteres occurrũt.

INTER reliqua corporis oſſa, quædam proprijs circũſcriptionibus terminiſq; deſtituta, non ſecus quàm ſi peculiaria eſſent oſſa, diſſectionũ proſessoribus deſcribũtur, in oſſiumq; numerũ cum cæteris referũtur. Huius generis eſt os iugale Latinis, Græcis uerò ζύγωμα ob hoc nuncupatum, quòd utraq; oſſa (ſunt enim utrinq; ſingula) boum equorum ue iugis ab Anatomes peritis aſſimilentur. Cõſtat autẽ os iugale, aut potius caluariæ ſedes hoc nomine dicta, ex duorũ oſſium proceſſibus inuicem obliqua ſutura coẽuntibus.[a] ac poſterior quidem eius pars temporis oſſis proceſſus eſt,[b] anterior autem pars, illius oſſis proceſſus cenſetur, quod uniuerſum oculi ſedis externum angulũ efformans, maxillæ ſuperioris oſſium primum numerabitur. Adeò ſanè, ut os iugale proprijs deſtituatur terminis, aliudq; nihil ſit, quàm duorũ proceſſuũ mutuò[c] futuræ beneficio cõmiſſorum regio. Cæterùm os iugale medullæ expers eſt, ſolidũ, durum, & lapidis modo ad patiendũ pertinax. *Iugalis oſsis uſus.* [d]Huiuſmodi nanq; efformari decuit, quòd temporali muſculo operimẽti ritu fuerat proponendum. Hoc enim os foris gibbum, intus cauum, illi muſculo ſagaciſsimè opponitur. Quamuis interim Natura hoc propugnaculo minimè cõtenta, temporalem in capitis oſſibus magna ex parte occultauit, ſinum oſsibus inſculpens muſculo recipiẽdo apprimè idoneum, & hunc undique uicinarum partium tuberibus promontorijsq; circumſepientem. Atque id meritiſsimò Natura molitur, quandoquidem temporũ muſculi malè affecti, conuulſiones, febres, ſopores, amentias inferunt, quia neruorum principio proximè accedunt, & ſolum os eos à cerebro ipſiusq; membranis dirimit. Adde[e] quinos neruorum cerebri ſurculos (præter tres enim alijs notos Anatomicis, duos adinueni) ſingulis muſculis implantari: ob idq; non iniuria diuũ Hippocratem pronunciauiſſe, plagas præcipuas ac ſtuporem inducentes, eſſe temporales. Sed horum muſculorum præſtantiam in ſecundo libro cum reliquis ad unum omnibus abundè proſequemur. ubi etiam docebitur, iugale os in hoc præcipuè formatum, ut ab ipſo maſſeter ſiue *Mansorium muſculum à iugali oſſe principũ ſumere.* manſorius muſculus opportunè principium ducat. [f]Cæterùm ueteribus λιθοειδῆ oſſa uocabantur, quæ petram & effractam rupem non duritia modò, uerùm etiam imagine referũt. *Oſſa præruptæ rupi ſimilia.* Huiuſmodi autem eſt inferior capitis pars, qua dorſalis medulla è caluaria delabitur, ac ubi mãmillares & ſtylum referẽtes temporũ oſſiũ proceſſus exoriũtur. Eius enim regionis oſſa omnium uniuerſi corporis duriſſima & ſolidiſſima exiſtunt, atq; re uera cõmodi muſculorum exortus ac inſertionis gratia, præruptæ aſperæq; rupi quàm ſimiliſima. Vnde etiam hanc partem meritò ita nominandã arbitror, nullumq; in corpore os propria finitũ circumſcriptione petroſum lapideumue à ueteribus fuiſſe appellatũ reor. Quanquam rurſus non ignorem plurimos, duntaxat temporum oſſa hoc nomine indicauiſſe, nõ quidem adhuc uniuerſa, uerùm illam ipſorum portionẽ, quæ dictos antè proceſſus educit. Per me igitur, ita temporũ oſſa nominare licebit: modò neminẽ lateat, dictã nobis caluariæ baſis regionẽ Anatomicis creberrimè petroſum os nuncupari, & dein interdũ oſſa quedã ab ipſis cõmemorari, ac ſi propria donarẽtur circũſcriptione: quũ tamen nihil aliud uerè cẽſenda ueniãt, quàm duorũ oſſiũ mutuò coẽuntiũ (ut iam diximus) fines, & aliquando unius alicuius oſſis una ſedes, uti euenire audies in[g] oſſibus quę ſacri oſſis lateribus coarctantur, ac triplici nomine pro ſedium ratione donantur.

Quibuſdam oſſium ſedibus perinde ac ſimilibus circumſcriberentur nomina imponi.
Os iugale.
[a] 3, 5 fig. 6 cap. X.
[b] 3, 5 fig. 6 capitis V.
[c] 3 fi. 6 ca. Z.
[d] 4 muſculorum tabula primũ D, deinde post Δ.
[e] fig. ante 2 ca. li. 4 post te Q, R, b, c, d.
[f] Hæc in 5 fi. 6 cap. baſi ſunt obuia.
[g] Tres figuræ cap. 29.

DE OSSICVLIS AVDITVS ORGANI conſtructionem ingredientibus. Caput VIII.

HVIVS FIGVRAE INDICEM ſequens pagina proponet.